

Рідна земле моя - Джерело

Написав олександра журавська
Четвер, 19 червня 2014, 12:27

Рідна земле моя, моє серденько тліє
Від твоєї біди, що наносимо ми.
Знову знову війна на зболілому тілі,
Знов руйнуємо тебе, знову рушим життя.
Не встигають загоїться болісні рани
То Чечня, то Афган, то Молдова, В'єтнам,
А сьогодні ти плачеш над України бідую.
То коли ж він скінчиться злих цих війн ураган?
Хто ж за цим всім стоїть? І хіба ж це ми люди?
І хіба ж нам для цього наш Господь землю дав?
Всі дари на землі ми старанно руйнуєм.
Хто ж зупинить, скажіть, злої сили напал.
Може досить будити непомірність жадоби?
Непомірність бажань, заздрість, мстивість, брехню?
Може землю зігрієм прощенням Любові?
Усі рани загоїм діями доброти?
І хіба не від нас ця можливість залежить?
І хіба це не ми вірно служимо злу?
Адже дав нам Господь серце, волю та розум.
Заповіт та Закон. То чому ж?
То чому, не виконуєм їх?
Не бажаем. Волієм, все зробить по – людському.
Ось і маєм – плоди.
Повернімось до Бога, і серцем й душою.
Тільки, тільки Йому будем вірно служити.
Ні на крок не відступим від Святого Закону,
Від Завітів Христа, та від дій Доброти.
Кожну мить проживем за законом Любові,
Оттоді на землі буде і щастя і мир!